

Az Országgyűlés emberi jogi bizottsága az LMP tartózkodása mellett általános vitára alkalmasnak találta a kommunista diktatúra által kitelepítettek, valamint az őket befogadók emlékének megőrzéséről szóló országgyűlési határozati javaslatot.

A Jobbik üdvözölte ezt a kezdeményezést, azonban az ülésen a párt képviselőjeként több hiányosságra hívtam fel a figyelmet. A javaslat nem tartalmaz semmilyen jóvátételre történő utalást, sem a kárpótlási törvényhez képest kézzelfogható többletet vagy kiegészítő kártérítést. Felhívtam a figyelmet arra, hogy tavaly év évégén a kétharmados többség által elfogadott törvény a kárpótlásnak 2012. március 30-ig le kell zárulnia, így a kérdésben történő döntés égetően fontos. A javaslat nem tartalmaz továbbá egyetlen utalást sem a kitelepítés végrehajtóinak felelősségre vonásáról, pedig ez az igazságtétel érdekében elkerülhetetlen és alapvető jogállami követelmény kell, hogy legyen. Emlékeztettem arra, hogy az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése megtárgyalta és elfogadta az „Erőszakos kitelepítések mint emberi jogsértések” című jelentést, és a kitelepítések minden formáját megbélyegző határozatot, amelybe javaslatomra került bele kommunista diktatúrák idején történt kitelepítéseket elítélő rendelkezés. Az ET-határozat szerint fel kell állítani az erőszakos kitelepítések és etnikai tisztogatások áldozatainak európai emlékközpontját is.

Az ülésen részt vett és felszólalt az 1956-os szabadságharcos és háromszor is kitelepített Murányi Levente országgyűlési képviselő, aki ezen javaslat témafelelőse a Jobbiknál, valamint Cseresznyés Magdolna a Keskenyúton (Délvidéki tragédiánk 1944-45) Alapítvány kuratóriumi elnöke a délvidéki áldozatok képviseletében.

A javaslat legnagyobb hiányossága, hogy míg a címe a kommunista diktatúra által kitelepítettekről szól, de ezzel ellentétben rögtön az első mondata csupán a Rákosi-korszakra szűkíti a jogsértések idejét, pedig a kitelepítések nem 1948-ban indultak. A deportáltak körét csak a Hortobágyra telepítettekre korlátozza, pedig az „osztályellenségekkel” történő leszámolást célzó kitelepítések és kényszermunkák közvetlenül közel 300 ezer főt és több helyszínt érintettek. Nem említi továbbá a határozati javaslat az 1944-es délvidéki magyarirtást, amelynek során közel 40 ezer magyart öltek meg a kegyetlen titoista partizánok (emiatt Szilágyi György és Apáti

István jobbikos képviselők tettek feljelentést, a nyomozást elrendelték), de a kitelepített közel 200 ezer felvidéki magyar tragikus történetét sem.

Ezen hiányosságok pótlása érdekében módosító javaslatokat nyújt be a Jobbik. A kommunista diktatúra rémségeit a lehető legszélesebb mértékben a nemzeti tudat részévé kell tenni, azt be kell vinni az oktatási rendszerbe, kezdve a történelemkönyvek újraírásával, melyek a mai napig lényegében hallgatnak ezekről.

Gaudi-Nagy Tamás, a Jobbik országgyűlési képviselője